

มติคณะรัฐมนตรี

วันที่ 26 มีนาคม 2567

ประเด็นเศรษฐกิจ กระทรวงการคลัง และกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน

1. เรื่อง ภาวะสังคมไทยไตรมาสสาม ปี 2566

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสาม ปี 2566 ตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ

สาระสำคัญ

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้เสนอรายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสาม ปี 2566 โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. ความเคลื่อนไหวทางสังคมไตรมาสสาม ปี 2566

1.1 ด้านแรงงาน

สถานการณ์แรงงานขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน จากการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานทั้งในภาคเกษตรกรรมและนอกภาคเกษตรกรรม โดยมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

ประเด็น	สรุปสถานการณ์
การจ้างงาน	ภาพรวมการจ้างงานขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้น 40.1 ล้านคน ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.3 ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวของ การจ้างงานทั้งในภาคเกษตรกรรม (ร้อยละ 2.0) และนอกภาคเกษตรกรรม (ร้อยละ 1.0) ทั้งนี้ สาขาโรงแรม/ภัตตาคาร ขยายตัวถึงร้อยละ 8.3
ชั่วโมงการทำงาน	ในภาพรวมชั่วโมงการทำงานลดลงเล็กน้อย ขณะที่ผู้ทำงานต่ำกว่าระดับ ¹ ยังคงมีชั่วโมงการทำงานลดลงต่อเนื่องที่ร้อยละ 28.8 โดยชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยในภาพรวมและภาคเอกชน อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันของปีก่อนประมาณ 42.4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ลดลง ร้อยละ 0.2) และ 46.1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ลดลงร้อยละ 1.3) ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนผู้ ทำงานล่วงเวลา ² ที่ลดลงร้อยละ 2.0 และผู้เสมือนว่างงาน ³ เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.9 (เพิ่มขึ้น จากผู้เสมือนว่างงานที่ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม)
ค่าจ้างแรงงาน	ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยค่าจ้างเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ที่ 15,448 บาท/คน/เดือน ขณะที่ ค่าจ้างเฉลี่ยของภาคเอกชนอยู่ที่ 14,141 บาท/คน/เดือน (ขยายตัวร้อยละ 1.5 และ 2.8 ตามลำดับ) ทั้งนี้ ค่าจ้างที่แท้จริงในภาพรวมและภาคเอกชน ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0 และ 10.3 ตามลำดับ
อัตราการว่างงาน	ปรับตัวดีขึ้น โดยมีผู้ว่างงานจำนวน 4.01 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.99 ซึ่งลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 1.23 (ผู้ว่างงานลดลงจากผู้ที่เคยทำงาน และไม่เคยทำงานมาก่อน) และมีผู้ว่างงานระยะยาวลดลงอย่างต่อเนื่องกว่าร้อยละ 32.8
ประเด็นที่ควรให้ ความสำคัญและ ต้องติดตาม	เช่น การยกระดับผลิตภาพแรงงานภาคเกษตรกรรมและเฝ้าระวังผลกระทบของการส่งออก ที่หดตัวต่อเนื่องจากการจ้างงานในสาขาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระดับราคาสินค้าที่อาจปรับ เพิ่มขึ้นก่อนที่อัตราค่าจ้างขั้นต่ำจะปรับเพิ่มขึ้นจริง เป็นต้น

1.2 ด้านหนี้สินครัวเรือน

ไตรมาสสองของปี 2566 หนี้สินครัวเรือน มีมูลค่า 16.07 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ

3.6 จากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนโดยมีสัดส่วนหนี้สินครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) อยู่ที่ร้อยละ 90.7 ซึ่งเป็นอัตราคงที่เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา (ส่วนใหญ่เป็นหนี้เพื่อซื้อ อสังหาริมทรัพย์และหนี้เพื่ออุปโภคบริโภคส่วนบุคคล)

ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญ เช่น ความเสี่ยงต่อการติดกับดักหนี้ของเกษตรกรไทยจากมาตรการพักหนี้ และการเร่งดำเนินมาตรการปรับโครงสร้างหนี้แก่ลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

1.3 ด้านสุขภาพและการเจ็บป่วย

จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังโดยรวมเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนถึงร้อยละ 99.9 (เพิ่มขึ้นจาก 200,626 คน เป็น 401,003 คนหรือเพิ่มขึ้น 200,377 คน) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มขึ้นจากจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ นอกจากนี้ ในส่วนของสถานการณ์ด้านสุขภาพจิตของคนไทยพบว่า ผู้มีปัญหาความเครียดเสี่ยงซึมเศร้า เสียชีวิตด้วย และมีภาวะหมดไฟ มีสัดส่วนร้อยละ 21.48 จากผู้เข้ารับการประเมิน 1.9 แสนคน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 27.92 โดยมีจำนวนผู้ที่เสี่ยงซึมเศร้าสูงสุด

ประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อฝีดาษวานรจากโรคไข้หวัดใหญ่ เด็กและเยาวชนไทยมีภาวะอ้วนซึ่งเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรังมากขึ้น

1.4 ด้านการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 4.7 และการบริโภคบุหรี่ยังร้อยละ 0.9 เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเพิ่มขึ้น ทำให้การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ย้ายตัวตามไปด้วย

ประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ เช่น การให้ความสำคัญกับการรณรงค์ลดละเลิกสุราให้เข้าถึงคนทุกช่วงวัยอย่างต่อเนื่อง และยังคงต้องติดตามเฝ้าระวังบุหรี่ปาฐภักขณใหม่ที่ตั้งคุดเยาวชนให้เข้าถึงมากยิ่งขึ้น

1.5 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

คดีอาญาโดยรวมลดลงร้อยละ 13.7 จากการลดลงของคดียาเสพติดที่ร้อยละ 20.5 แต่ยังคงมีสัดส่วนสูงกว่าคดีอาญาประเภทอื่น โดยมีสัดส่วนร้อยละ 76.9 ของคดีอาญาทั้งหมด (คดีชีวิต ร่างกาย และเพศเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.2และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.7)

ประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ เช่น การเฝ้าระวังกลุ่มเด็กและเยาวชนเล่นพนันออนไลน์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และการหามาตรการป้องกันการก่ออาชญากรรมโดยใช้อาวุธปืน

1.6 ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 โดยได้รับการร้องเรียนด้านการขายตรงและตลาดแบบตรงมากที่สุด ขณะที่การรับเรื่องร้องเรียนในกิจการโทรคมนาคมของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 40.8

ประเด็นที่ควรเฝ้าระวัง เช่น ภัยทางการเงินจากการถูกหลอกลวงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สินเชื่อผ่านช่องทางออนไลน์ ปัญหาการไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการคิดค่าไฟและค่าน้ำประปาของหอพัก ห้างเช่า และอะพาร์ตเมนต์

2. สถานการณ์ทางสังคมที่สำคัญ

สถานการณ์	รายละเอียด
บริการชื้อก่อนจ่ายทีหลัง (Buy Now Pay Later : BNPL)	เป็นบริการให้สินเชื่อหรือการผ่อนชำระสินค้าที่เข้าถึงง่าย และปราศจากดอกเบี้ยหากชำระเงินตามเงื่อนไข เป็นความนิยมในการเข้าถึงสินเชื่อยุคใหม่ซึ่งมีทั้งในรูปแบบออฟไลน์และออนไลน์ โดยในปี 2565 มีผู้ใช้ทั่วโลกกว่า 360 ล้านคน ซึ่งคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 900 ล้านคน ในปี 2570 อย่างไรก็ตามแม้จะเป็นการเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยแต่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงจากพฤติกรรมการใช้จ่ายเกินตัวของผู้บริโภคและก่อให้เกิดหนี้เสียตามมา
เศรษฐกิจรูปแบบใหม่ในยุคอยู่คนเดียว (Solo Economy)	การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างครัวเรือนที่มีคนอาศัยอยู่คนเดียวมากขึ้นทำให้ Solo Economy เติบโตอย่างมากทั่วโลก ซึ่งส่งผลให้ธุรกิจในประเทศต่าง ๆ (เช่น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง การท่องเที่ยว และการสื่อสาร) เริ่มปรับตัวเนื่องจากพฤติกรรมการใช้จ่ายของคนกลุ่มนี้มีมูลค่าสูงกว่าคนกลุ่มอื่น ดังนั้น จึงเป็นโอกาสในการปรับตัวของภาคธุรกิจในการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อนำมาตอบสนองต่อ

	พฤติกรรมและความต้องการของคนกลุ่มนี้มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม หากไทยจะยกระดับ Solo Economy ให้สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้อย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องคำนึงถึงปัญหาและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการอยู่คนเดียวของครัวเรือนไทย (เช่น โรคซึมเศร้า รายได้ไม่พอจ่าย) ควบคู่ไปด้วย
ตราสารหนี้สีเขียว (Green bond)	เป็นเครื่องมือทางการเงินที่สำคัญในการระดมทุนเพื่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจใช้ประโยชน์จากตราสารหนี้สีเขียวจำเป็นต้องกำหนดนิยามกิจกรรมทางเศรษฐกิจสีเขียวให้มีความชัดเจนเพื่อสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงเงินทุนเพื่อแก้ปัญหาและสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น โดยตัวอย่างโครงการที่เกี่ยวข้องกับตราสารหนี้สีเขียว เช่น (1) พลังงานหมุนเวียน (2) การป้องกันและควบคุมมลพิษ และ (3) การจัดการน้ำและน้ำเสียอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาการขยายตัวของตราสารหนี้สีเขียวพบว่า ในปี 2565 ทวีตโลกมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากการออกตราสารหนี้สีเขียวคิดเป็นมูลค่าสูงถึง 4.87 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับประเทศไทยมีมูลค่าการออกตราสารหนี้สีเขียวขยายตัวมากขึ้น จาก 51,000 ล้านบาท ในปี 2562 เป็น 85,643 ล้านบาท ในปี 2565 อย่างไรก็ตาม กีดถึงแม้ว่าตราสารหนี้สีเขียวจะมีการขยายตัวขึ้นมากแต่ยังมีข้อจำกัดที่สำคัญหลายประการ เช่น (1) ตลาดยังมีขนาดเล็กและผู้ออกตราสารหนี้สีเขียวส่วนใหญ่เป็นบริษัทขนาดใหญ่ (2) มีเงื่อนไขและขั้นตอนที่มากกว่าการออกตราสารหนี้ทั่วไปและ (3) การขาดความชัดเจนในการกำหนดสาขาของธุรกิจสีเขียว

1.3 **งบประมาณด้านสังคม (Social Budgeting)** ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เพื่อช่วยให้เห็นถึงกระแสการเงินของงบประมาณที่ใช้ในการจัดสวัสดิการสังคม และเป็นเครื่องมือหนึ่งในการสนับสนุนการจัดสรรและใช้งบประมาณของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดย สศช. ได้มีการจัดทำข้อมูลงบประมาณด้านสังคม ซึ่งเป็นข้อมูลที่ชี้ให้เห็นถึงแหล่งที่มาและการใช้ไปของเงินในการดำเนินการโครงการเพื่อสร้างระบบความคุ้มครองทางสังคมและดำเนินนโยบาย โดยผลการจัดทำ Social Budgeting จากโครงการ/มาตรการทางสังคมที่สำคัญจำนวนทั้งสิ้น 21 โครงการ ครอบคลุมงบประมาณกว่าร้อยละ 93.4 ของรายจ่ายด้านสังคมทั้งหมด พบว่ารายจ่ายของงบประมาณด้านสังคม ในปี 2564 มีมูลค่ากว่า 1.16 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 7.15 ของ GDP โดยส่วนใหญ่เป็นการให้เงินช่วยเหลือและเงินทดแทนรายได้ที่ส่งตรงไปให้แก่ผู้รับประโยชน์ และด้านที่มีการช่วยเหลือมากที่สุด คือ ด้านการเกษียณอายุ/เสียชีวิต ขณะที่รายรับของงบประมาณด้านสังคมส่วนใหญ่มาจากงบประมาณและเงินสมทบจากภาครัฐ โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 80.2

ทั้งนี้ มีข้อค้นพบซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจ เช่น (1) **ภาครัฐต้องใช้จ่ายในโครงการด้านสังคมเพิ่มขึ้น** ขณะที่การจัดเก็บรายได้ยังทำไม่ได้เต็มศักยภาพ ซึ่งจะส่งผลให้ช่องว่างทางการคลังมีแนวโน้มแคบลง และหากไม่มีการเพิ่มรายได้หรืออัตราเงินสมทบจากแหล่งอื่น อาจทำให้รัฐต้องกู้ยืมเพื่อนำมาใช้จ่าย และเกิดหนี้สาธารณะมากขึ้นในอนาคต และ (2) **รายจ่ายของโครงการด้านสังคมเป็นต้นทุนนอกเหนือจากด้านการเกษียณอายุและเสียชีวิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น** โดยปี 2555 มีมูลค่า 0.6 หมื่นล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 63.5 หมื่นล้านบาท ในปี 2561 จากการเริ่มต้นของโครงการบัตรสวัสดิการรัฐ และปรับตัวสูงขึ้นเป็น 1.33 แสนล้านบาทในปี 2564 แสดงให้เห็นว่าการให้ความช่วยเหลือทางสังคมในลักษณะนี้มีบทบาทมากขึ้นโดยเป็นการให้ความช่วยเหลือมากกว่าการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งอาจไม่สามารถช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของครัวเรือนรายได้น้อยอย่างยั่งยืน

ดังนั้น เพื่อรักษาระดับของช่องว่างทางการคลังไม่ให้ตึงตัวมากเกินไป ซึ่งจะส่งผลต่อความยั่งยืนของสวัสดิการทางสังคม ภาครัฐจึงควรตระหนักถึงประเด็นต่าง ๆ เช่น (1) **เน้นการดำเนินนโยบายในรูปแบบร่วมจ่ายมากขึ้น** โดยการออกแบบนโยบายจะต้องคำนึงถึงภาระทางการคลัง และความสามารถในการยกระดับสังคมให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว ซึ่งจะส่งผลดีต่อช่องว่างและความยั่งยืนทางการคลัง (2) **ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีให้ดีขึ้น** ซึ่งจะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการสร้างการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของภาษีต่อการจัดสวัสดิการและการพัฒนาประเทศ และ (3) **จัดทำฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ของสวัสดิการต่าง ๆ** ที่รวบรวมข้อมูลทั้งงบประมาณที่ใช้และผู้ได้รับประโยชน์ ซึ่งจะช่วยให้ภาครัฐสามารถออกแบบมาตรการได้อย่างตรงจุด และทันทั่วถึงลดการตกหล่นของกลุ่มเป้าหมายและการรั่วไหลไปสู่ผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย รวมถึงลดความซับซ้อนของสิทธิ ทั้งนี้ การจัดทำ Social Budgeting ของ สศช. เป็นการศึกษาของงบประมาณในการจัดสวัสดิการทางสังคมใน

เบื้องต้น ซึ่งในระยะถัดไปจะดำเนินการศึกษาโครงการทางสังคมได้ครอบคลุมมากขึ้น ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการออกแบบนโยบายทางสังคมในอนาคต อีกทั้งยังสามารถต่อยอดไปสู่การจัดทำงบประมาณในนโยบายด้านอื่น ๆ ต่อไป

¹ผู้ทำงานต่ำระดับ คือ ผู้ที่ทำงานต่ำกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์และต้องการทำงานเพิ่ม (นับรวมผู้ทำงาน 0 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)

²ผู้ทำงานล่วงเวลา คือ ผู้มีงานทำที่ทำงานมากกว่า 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

³ผู้เสมือนว่างงาน คือ ผู้ที่ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน 0-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม 0-24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

⁴ตลาดแบบตรง หมายถึง การทำตลาดสินค้าหรือบริการในลักษณะของการสื่อสารข้อมูลของผู้ประกอบการธุรกิจในการเสนอขายสินค้าหรือบริการ โดยตรงต่อผู้บริโภค ซึ่งมีระยะห่างโดยระยะทาง ตัวอย่างธุรกิจตลาดแบบตรงเช่น Lazada Shopee เป็นต้น

2. เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนมกราคม 2567

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนมกราคม 2567 ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. สรุปสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนมกราคม 2567

การส่งออกของไทยในเดือนมกราคม 2567 มีมูลค่า 22,649.9 ล้านเหรียญสหรัฐ (384,580 ล้านบาท) ขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 6 ร้อยละ 10.0 หากหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำและยุทธปัจจัย ขยายตัวร้อยละ 9.2 การส่งออกของไทยยังคงขยายตัวต่อเนื่อง สอดคล้องกับหลาย ๆ ประเทศในเอเชีย ตามทิศทางการค้าโลกที่เริ่มฟื้นตัวจากภาวะเงินเฟ้อ รวมทั้งปัจจัยมูลค่าฐานการส่งออกต่ำในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า และมีแรงหนุนจากการส่งออกคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบตามการฟื้นตัวของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่ยังคงขยายตัวสูง อย่างไรก็ตาม ยังคงต้องติดตามปัญหาด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจจะเป็นอุปสรรคทางการค้าในระยะต่อไป

มูลค่าการค้ารวม

มูลค่าการค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐ เดือนมกราคม 2567 มีมูลค่าการค้ารวม 48,057.7 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 6.0 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 22,649.9 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 10.0 การนำเข้า มีมูลค่า 25,407.8 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 2.6 ดุลการค้า ขาดดุล 2,757.9 ล้านเหรียญสหรัฐ

มูลค่าการค้าในรูปเงินบาท เดือนมกราคม 2567 มีมูลค่าการค้ารวม 1,675,267, ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.1 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 784,580 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 10.2 การนำเข้า มีมูลค่า 890,687 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 2.8 ดุลการค้า ขาดดุล 106,107 ล้านบาท

การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ 9.2 โดยสินค้าเกษตร ขยายตัวร้อยละ 14.0 และสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ 3.8 ทั้งนี้ สินค้าสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ ข้าว ขยายตัวร้อยละ 45.9 (ขยายตัวในตลาดอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สหรัฐฯ อิรัก และเยเมน) ไข่สด แช่เย็น แช่แข็ง และแปรรูป ขยายตัวร้อยละ 5.0 (ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร เกาหลีใต้ มาเลเซีย และสิงคโปร์) ยางพารา ขยายตัวร้อยละ 5.5 (ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น มาเลเซีย สหรัฐฯ ตุรกี และเวียดนาม) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง ขยายตัวร้อยละ 30.1 (ขยายตัวในตลาดจีน มาเลเซีย สหรัฐฯ เกาหลีใต้ และเวียดนาม) อาหารทะเลกระป๋อง และแปรรูป ขยายตัวร้อยละ 5.2 (ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น ลิเบีย แคนาดา สหรัฐฯ ออสเตรเลีย และอียิปต์) อาหารสัตว์เลี้ยง ขยายตัวร้อยละ 9.1 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น อิตาลี ฟิลิปปินส์ และอินเดีย) เครื่องดื่ม ขยายตัวร้อยละ 18.6 (ขยายตัวในตลาดเมียนมา เวียดนาม ลาว มาเลเซียและจีน) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป ขยายตัวร้อยละ 23.3 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และเนเธอร์แลนด์) สิ่งปรุงรสอาหาร ขยายตัวร้อยละ 23.3 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร และเนเธอร์แลนด์) ผักกระป๋องและผักแปรรูป ขยายตัวร้อยละ 33.1 (ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น สหรัฐฯ เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย และอินโดนีเซีย) ผักสด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง ขยายตัวร้อยละ 15.3 (ขยายตัวในตลาดมาเลเซีย ญี่ปุ่น ไต้หวัน กัมพูชา และเมียนมา) ขณะที่สินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง หดตัวร้อยละ 27.0 (หดตัวในตลาดจีน สหรัฐฯ เกาหลีใต้ สิงคโปร์ และเนเธอร์แลนด์) น้ำตาลทราย หดตัวร้อยละ 16.2 (หดตัวในตลาดอินโดนีเซีย ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย และปาปัวนิวกินี) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ หดตัวร้อยละ 58.8 (หดตัวในตลาดมาเลเซีย กัมพูชา เวียดนาม อินโดนีเซีย และญี่ปุ่น)

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม

มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 10.3 มีสินค้าสำคัญที่ขยายตัว อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 32.2 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ จีน ฮองกง เยอรมนี และออสเตรเลีย) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ขยายตัวร้อยละ 106.3 (ขยายตัวในตลาดสิงคโปร์ อินเดีย ออสเตรเลีย แคนาดา และจีน) ผลิตภัณฑ์ยาง ขยายตัวร้อยละ 3.7 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย และออสเตรเลีย) อัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ขยายตัวร้อยละ 21.5 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ อิตาลี ฮองกง เยอรมนี และอินเดีย) เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล ขยายตัวร้อยละ 7.6 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น อินเดีย จีน และสิงคโปร์) เครื่องโทรศัพท์อุปกรณ์และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 56.3

(ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ฮองกง เนเธอร์แลนด์ จีน และสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์) ขณะที่สินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ หดตัวร้อยละ 4.7 (หดตัวในตลาดญี่ปุ่น สหรัฐฯ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และเม็กซิโก) เคมีภัณฑ์ หดตัวร้อยละ 1.6 (หดตัวในตลาดจีน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ลาว และสิงคโปร์) เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ หดตัวร้อยละ 10.5 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ อิตาลี อินเดีย ฝรั่งเศส และไต้หวัน) อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด หดตัวร้อยละ 9.5 (หดตัวในตลาดอินเดีย เวียดนาม สิงคโปร์ สาธารณรัฐเช็ก และแคนาดา)

ตลาดส่งออกสำคัญ

การส่งออกไปยังตลาดส่งออกสำคัญส่วนใหญ่ขยายตัว ตามอุปสงค์จากประเทศคู่ค้าที่ทยอยฟื้นตัวสอดคล้องกับแนวโน้มการฟื้นตัวของการค้าโลก และสัญญาณการปรับตัวดีขึ้นของการผลิตภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ภาพรวมการส่งออกไปยังกลุ่มตลาดต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ (1) ตลาดหลัก ขยายตัวร้อยละ 10.5 โดยขยายตัวในทุกตลาด ได้แก่ สหรัฐฯ ร้อยละ 13.7 จีน ร้อยละ 2.1 ญี่ปุ่น ร้อยละ 1.0 สหภาพยุโรป (27) ร้อยละ 4.5 อาเซียน (5) ร้อยละ 18.1 และ CLMV ร้อยละ 16.6 (2) ตลาดรอง ขยายตัวร้อยละ 8.8 โดยขยายตัวในตลาดเอเชียใต้ ร้อยละ 0.04 ทวีปออสเตรเลีย ร้อยละ 27.2 ตะวันออกกลาง ร้อยละ 2.9 และ รัสเซียและกลุ่ม CIS ร้อยละ 64.6 ขณะที่หดตัวในตลาดแอฟริกา ร้อยละ 24.2 ลาตินอเมริกา ร้อยละ 4.0 และ สหราชอาณาจักร หดตัวร้อยละ 1.6 (3) ตลาดอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 11.2 อาทิ สวีเดน ขยายตัวร้อยละ 5.1

2. มาตรการส่งเสริมการส่งออกและแนวโน้มการส่งออกระยะต่อไป

การส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ดำเนินงานที่สำคัญในเดือนมกราคม อาทิ (1) การหารือกับสหรัฐฯ เพื่อลดอุปสรรคในการส่งออก โดยขอให้พิจารณาเร่งรัดการต่ออายุการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (GSP) ที่ได้หมดอายุไปเมื่อปลายปี 2563 รวมไปถึงการขอการสนับสนุนให้ไทยหลุดจากบัญชีประเทศที่ต้องจับตามอง (Watch List: WL) ทุกบัญชี โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานและการเป็นพันธมิตรด้านเศรษฐกิจกับสหรัฐฯ โดยเฉพาะการเป็นฐานการผลิตในห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมสมัยใหม่ เช่น ดิจิทัล AI อิเล็กทรอนิกส์ เหมืองแร่คอมพิวเตอร์ รถยนต์ไฟฟ้า พลังงานสะอาด การบิน ยาและเวชภัณฑ์ เป็นต้น (2) การเพิ่มโอกาสในการส่งออกสินค้าของไทยในตลาดสหรัฐฯ และอินเดีย คณะผู้บริหารกระทรวงพาณิชย์และผู้ประกอบการส่งออกเดินทางไปเยือนนครลอสแอนเจลิสของสหรัฐฯ เพื่อเร่งผลักดันการนำเข้าสินค้าไทยในสหรัฐฯ ตลอดจนสร้างเครือข่ายพันธมิตรและความร่วมมือด้านการค้าการลงทุน แสวงหาผู้นำเข้ารายใหม่ในตลาดสหรัฐฯ พร้อมการลงนาม MOU สินค้าข้าวหอมมะลิ และอาหารกระป๋อง ระหว่างผู้ส่งออกไทยกับผู้นำเข้าสหรัฐฯ ด้วย นอกจากนี้ยังได้นำคณะผู้ประกอบการไทยเข้าร่วมงาน Vibrant Gujarat Global Summit ครั้งที่ 10 ที่รัฐคุชราต ประเทศอินเดีย โดยมุ่งหวังที่จะใช้รัฐคุชราตเป็นแหล่งวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งรัฐคุชราตมีนโยบายส่งเสริมการลงทุน ทั้งพลังงานหมุนเวียน และการก่อสร้าง เป็นโอกาสดีของนักลงทุนไทยที่จะปักหมุดการลงทุนในรัฐคุชราตได้เพิ่มขึ้น

แนวโน้มการส่งออกในปี 2567 การส่งออกไทยยังคงได้รับปัจจัยบวกจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจคู่ค้าตามภาวะเงินเฟ้อโลกที่เริ่มชะลอตัว การได้รับอานิสงส์จากมาตรการรักษาความมั่นคงทางด้านอาหารของหลายประเทศ และจากความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคที่มีความเข้มแข็ง ขณะที่ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในตะวันออกกลางยังไม่ส่งผลกระทบทางตรงต่อไทยมากนัก อย่างไรก็ตาม อุปสรรคการขนส่งที่เกิดจากความขัดแย้งดังกล่าวส่งผลทางอ้อมให้อัตราค่าระวางเรือเพิ่มสูงขึ้น และอาจทำให้เศรษฐกิจคู่ค้ามีความเสี่ยงจากการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อในอนาคต ขณะที่อัตราแลกเปลี่ยนอาจยังมีความผันผวนจากทิศทางการปรับเปลี่ยนนโยบายการเงินของสหรัฐฯ ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้ติดตามประเด็นสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อ การส่งออก เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการทำงานในการผลักดันการเติบโตของมูลค่าการส่งออกของไทยในปี 2567 ที่ร้อยละ 1 - 2 ต่อไป

23. เรื่อง สรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2567

คณะรัฐมนตรีรับทราบสรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. สรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ดังนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย เดือนกุมภาพันธ์ 2567 เท่ากับ 107.22 เมื่อเทียบกับเดือนกุมภาพันธ์ 2566 ซึ่งเท่ากับ 108.05 ทำให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ 0.77 (YoY) ลดลงต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 5 สาเหตุสำคัญยังคงเป็นราคาอาหารสด ทั้งเนื้อสัตว์ และผักสด ที่ปริมาณผลผลิตเข้าสู่ตลาดจำนวนมาก รวมทั้ง น้ำมันดีเซล

และค่ากระแสไฟฟ้า ราคายังต่ำกว่าเดือนเดียวกันของปี 2566 จากมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ ประกอบกับฐานราคาเดือนกุมภาพันธ์ 2566 ที่ใช้คำนวณเงินเพื่อยังอยู่ระดับสูง มีส่วนทำให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลง สำหรับสินค้าและบริการอื่น ๆ ราคาเคลื่อนไหวในทิศทางปกติ

อัตราเงินเฟ้อของไทยเมื่อเทียบกับต่างประเทศ ข้อมูลล่าสุดเดือนมกราคม 2567 พบว่า อัตราเงินเฟ้อของไทยลดลงร้อยละ 1.11 ซึ่งยังคงอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีอัตราเงินเฟ้อต่ำ โดยอยู่ระดับต่ำอันดับ 4 จาก 135 เขตเศรษฐกิจที่ประกาศตัวเลข และยังคงต่ำที่สุดในอาเซียนจาก 7 ประเทศที่ประกาศตัวเลข (สปป.ลาว ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย) สอดคล้องกับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเดือนแรกของปี 2567 ที่หลายประเทศชะลอตัวลง

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปที่ลดลงร้อยละ 0.77 (YoY) ในเดือนนี้ มีการเคลื่อนไหวของราคาสินค้าและบริการ ดังนี้

หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ลดลงร้อยละ 0.97 ตามการลดลงของราคาเนื้อสุกร ปลาหู กุ้งขาว ปลากระพง ผักสด (มะนาว แตงกวา ผักกาดขาว มะเขือเทศ กะหล่ำปลี) เนื่องจากปริมาณผลผลิตเข้าสู่ตลาดจำนวนมาก นอกจากนี้ น้ำมันพืช และน้ำปลา ราคาปรับลดลง สำหรับสินค้าที่ราคาสูงขึ้น อาทิ ข้าวสาร ไข่ไก่ นมถั่วเหลือง ครีมเทียม ผลไม้บางประเภท (แตงโม กล้วยหอม มะม่วง) น้ำตาลทราย กะทิสำเร็จรูป กาแฟสำเร็จรูป พร้อมดื่ม กับข้าวสำเร็จรูป ก๋วยเตี๋ยว และอาหารกลางวัน

หมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ 0.63 เนื่องจากน้ำมันในกลุ่มดีเซล และค่ากระแสไฟฟ้า ราคายังต่ำกว่าเดือนเดียวกันของปี 2566 จากมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ นอกจากนี้ เสื้อผ้าบุรุษและสตรี สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสะอาด (ผงซักฟอก น้ำยาล้างห้องน้ำ น้ำยาปรับผ้านุ่ม) เครื่องใช้ไฟฟ้า (เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องซักผ้า ตู้เย็น) รวมถึง สบู่ก้อน แชมพูสระผม ผลิตภัณฑ์ป้องกันและบำรุงผิว ราคาปรับลดลง สินค้าที่ราคาสูงขึ้นเล็กน้อย อาทิ แป้งทาผิว กาย น้ำยาระงับกลิ่นกาย ยาสีฟัน ยาแก้ไอหวัด ยาลดกรดในกระเพาะ ค่าตรวจรักษาโรค ค่าทัศนียภาพต่างประเทศ ค่าโดยสารเครื่องบิน บุหรี่ สุรา และไวน์

เงินเฟ้อพื้นฐาน เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออก สูงขึ้นร้อยละ 0.43 (YoY) ชะลอตัวจากเดือนก่อนหน้าที่สูงขึ้นร้อยละ 0.52

ดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนกุมภาพันธ์ 2567 เมื่อเทียบกับเดือนมกราคม 2567 สูงขึ้นร้อยละ 0.22 (MoM) ตามการสูงขึ้นของหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 0.60 โดยราคาน้ำมันเชื้อเพลิงปรับสูงขึ้นเกือบทุกประเภท ยกเว้นน้ำมันดีเซล นอกจากนี้ ค่าโดยสารเครื่องบิน น้ำยาระงับกลิ่นกาย โฟมล้างหน้า ยาสีฟัน สุรา เบียร์ และไวน์ ราคาปรับสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีสินค้าสำคัญที่ราคาปรับลดลง อาทิ เสื้อผ้าบุรุษ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสะอาด (ผลิตภัณฑ์ซักผ้า น้ำยาล้างห้องน้ำ น้ำยาปรับผ้านุ่ม) **ขณะที่หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ลดลงร้อยละ 0.33** ตามการลดลงของเนื้อสุกร ไก่ย่าง ปลาช่อน ปลาหู ปลาหมึกกล้วย ไข่ไก่ นมผง นมเปรี้ยว ผักสด (พริกสด มะเขือเทศ ผักกาดขาว) สำหรับสินค้าที่ราคาสูงขึ้นเล็กน้อย อาทิ ข้าวสารเจ้า ผลไม้ (ส้มเขียวหวาน ฝรั่ง แตงโม) กาแฟสำเร็จรูป น้ำหวาน และอาหารกลางวัน (ข้าวราดแกง)

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป 2 เดือนแรก (มกราคม - กุมภาพันธ์) ของปี 2567 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 ลดลงร้อยละ 0.94 (AOA)

2. แนวโน้มเงินเฟ้อ

แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเดือนมีนาคม 2567 มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก

- (1) มาตรการลดค่าครองชีพด้านพลังงาน โดยการตรึงราคาค่ากระแสไฟฟ้าที่ 3.99 บาทต่อหน่วย สำหรับครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้าไม่เกิน 300 หน่วยต่อเดือน และที่ 4.18 บาทต่อหน่วยสำหรับครัวเรือนทั่วไป รวมทั้งมาตรการตรึงราคาน้ำมันดีเซลไม่ให้เกิน 30 บาทต่อลิตร จนถึงวันที่ 19 เมษายน 2567
- (2) ฐานราคาที่สูงในปีก่อนหน้าของเนื้อสุกรและผักสด และ
- (3) เศรษฐกิจของไทยขยายตัวในระดับต่ำอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม มีปัจจัยที่ทำให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น ได้แก่
 - (1) สถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ยืดเยื้อ ซึ่งอาจส่งผลให้ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่สำคัญปรับสูงขึ้น โดยเฉพาะราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก
 - (2) เงินบาทมีแนวโน้มอ่อนค่า ส่งผลให้การนำเข้าสินค้ามีราคาสูงขึ้น
 - (3) สภาพอากาศที่มีความแปรปรวนในช่วงท้ายของปรากฏการณ์เอลนีโญ รวมทั้งการเข้าสู่ฤดูร้อนซึ่งจะส่งผลกระทบต่อต้นทุนและปริมาณผลผลิตทางการเกษตร และ
 - (4) การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ส่งผลให้อุปสงค์และราคาของสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยวปรับตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะราคาค่าโดยสารเครื่องบิน

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ยังคงคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2567 อยู่ระหว่างร้อยละ (-0.3) - 1.7 (ค่ากลาง ร้อยละ 0.7) ซึ่งเป็นอัตราที่สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันและหากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญจะมีการทบทวนอีกครั้ง

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคโดยรวม เดือนกุมภาพันธ์ 2567 ปรับลดลงเล็กน้อยมาอยู่ที่ระดับ 54.2 จากระดับ 54.5 ในเดือนก่อนหน้า แต่ยังคงอยู่ในช่วงเชื่อมั่น โดยดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในปัจจุบันปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในอนาคต (3 เดือนข้างหน้า) ปรับลดลง สาเหตุที่ทำให้ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคโดยรวมยังอยู่ในช่วงเชื่อมั่นคาดว่ามาจาก (1) การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง (2) การขยายตัวของภาคการส่งออก ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและนโยบายความมั่นคงทางอาหารของประเทศคู่ค้า และ (3) ราคาสินค้าเกษตรสำคัญบางรายการปรับตัวดีขึ้น อาทิ ข้าวหอมมะลิ และยางพารา ขณะที่ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงบางชนิดปรับเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้า ส่งผลให้ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคปรับตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป

ที่มา: <http://www.thaigov.go.th> จัดทำโดย สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน

0 5356 1568

www.cgd.go.th/lpn

lpn@cgd.go.th

สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน